

РЕШЕНИЕ

№ 38334

гр. София, 18.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Ваня Стоянова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8281** по описа за **2025** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Председателя на Комисия за защита на потребителите срещу Решение № 2452/03.07.2025, постановено по АНД № 4704 по описа за 2025 година на СРС, с което е отменено Наказателно постановление № 007150 от 21.02.2025 г., издадено от председателя на Комисия за защита на потребителите. С последното, за нарушение на чл.68г, ал.1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), на „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание - „имуществена санкция“ в размер на 50 000 лева на основание чл.210а от ЗЗП. В жалбата се излага становище за незаконосъобразност на съдебния акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Моли се за отмяна на оспореното решение и потвърждаване на НП. Претендират се сторените по делото разноски. Отправя се възражение за прекомерност на заплатения от ответника по касационната жалба адвокатски хонорар.

В съдебно заседание, чрез процесуален представител, Председателят на Комисия за защита на потребителите поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът- редовно призован, чрез процесуалния си представител и в писмен отговор изразява

становище за неоснователност на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Не претендира присъждане на разноски.

Прокурорът от СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XVI – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Според установената от СРС фактическа обстановка, на 09.01.2025 г. в Комисия за защита на потребителите (КЗП) била извършена проверка на дружеството „ЙЕТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД във връзка с постъпили жалби и сигнали за увеличение на цените на мобилните услуги. Бил посетен и търговски обект на оператора, находящ се в [населено място], [улица]. При проверката било установено, че клиентите на дружеството били уведомени чрез кратки текстови съобщения (SMS) на 03.12.2024 г. за предстоящо увеличение на цените на услуги, което влизало в сила, считано от 05.01.2025 г. Проверяващите приели, че, съгласно разпоредбата на чл.62б от ЗЗП, когато страните са сключили договор в писмена форма, измененията на договорните условия следва да се извършват с допълнителни писмени споразумения. Предвид на това било прието, че на 05.01.2025 г. в [населено място], р-н М., Бизнес П. С., сграда 6, дружеството „ЙЕТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е осъществило фактическия състав на нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68г, ал.1 от ЗЗП, тъй като едностранно е изменило условията на потребителски договори за услуги, без да е получило съгласието на потребителите и да е постигнало писмени споразумения относно изменението на цените по тях. Срещу дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № 007150 от 17.01.2025г. за нарушение на чл.68г, ал.1 от ЗЗП, а въз основа на него и издадено обжалваното наказателно постановление.

За да отмени НП, първоинстанционният съд е приел, че АНО е смесил двете разпоредби и двете нарушения - нелоялната търговска практика по чл.68г, ал. 1 от ЗЗП и изискването изменения на договорни условия да се извършва с допълнителни писмени споразумения по чл.62б от ЗЗП. Счел е, че това смесване води до противоречие в обстоятелствената част на издаденото НП и неяснота какво точно нарушение се твърди да е било извършено от дружеството. Това пък, съществено е ограничило правото му на защита и възможността да разбере за какво точно нарушение му се налага наказание.

Освен това, съдът е приел, че нарушаването на разпоредбата на чл.62б от ЗЗП, според която, когато страните са сключили договор в писмена форма, изменения на договорни условия се извършва с допълнителни писмени споразумения, би било основание за налагане на имуществена санкция по чл.208а от ЗЗП, а не по чл.210а от ЗЗП - за прилагане на нелоялна търговска практика, както е счел наказващият орган.

На последно място, съдът е изложил и подробни съображения по същество, като е счел, че в случая, от страна на търговеца не е приложена нелоялна търговска практика.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е правилно. Същото е постановено при липса на допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, касационни отменителни основания по чл. чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 във вр. ал. 2 от НПК, съображенията в тази насока са следните:

Неоснователни са наведените с касационната жалба възражения, че оспореното решение е необосновано. Напротив, съдът е изложил пространни и убедителни мотиви, като е отговорил на всички възражения на страните. Правилно, същият е приел, че при описание на нарушението е допуснато смесване на фактите, относими към две различни норми, чието нарушаване обосновава налагане на санкция по различни текстове от ЗЗП.

Настоящата инстанция се солидаризира напълно с изложените съображения и в насока, че в случая, ако не бе допуснато съществено нарушение на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, то по –скоро би се касаело за противоправно деяние, което подлежи на санкция по чл.208а от ЗЗП, а не по чл.210а от ЗЗП , както е приел наказващият орган. Изводите на СРС в тази връзка са правилни, законосъобразни и обосновани, поради което не следва да се преповтарят.

Предвид изложеното, съдът намира, че правилно в оспореното решение е прието, от една страна, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на нарушителя, а от друга, че от страна на дружеството с описаните в НП действия, не е осъществен състав на прилагане на нелоялна търговска практика. Извършените от санкционираното лице действия не са били насочени към насърчаване, продажба или предоставяне на услугата, с цел съществено изменение на икономическото поведение на потребителите, по смисъла на §13 т.25 от ДР на ЗЗП, а в случая се касае за изменение на договорни условия, а не за нелоялна търговска практика.

За пълнота, с оглед наведените в касационната жалба доводи за несъобразяване от страна на съда целта на издаването на НП, следва да бъде добавено следното:

Издаването на санкционен акт има за цел, преди всичко, наказване на нарушителя, в случай, че същият е извършил противоправно деяние и последното е безспорно установено. Действително, санкционирането на дееца има възпиращ ефект в насока недопускане на други нарушения. Противно обаче, на твърдението в касационната жалба, издаването на НП не цели „бъдещата превенция на потребителите с оглед неутрализирането на една прилагана в даден момент нелоялна търговска практика“. Подобна е функцията на принудителните административни мерки, които се налагат в друго производство, по различен процесуален ред.

При така установеното, настоящият касационен състав намира, че атакуваното решение на СРС е правилно, валидно и допустимо, и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, ответникът по касационната жалба има право на сторените по делото разноски. Такива обаче, не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Предвид изложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН,
Административен съд София град, XVI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2452/03.07.2025, постановено по АНД № 4704 по описа за 2025
година на Софийски районен съд .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.